

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (astotā palāta)

2022. gada 31. martā *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Patērētāju aizsardzība – Direktīva 2011/83/ES – Atteikuma tiesības distances līgumiem un ārpus uzņēmuma telpām noslēgtiem līgumiem – Izņēmumi attiecībā uz atteikuma tiesībām – 16. panta l) punkts – Ar brīvā laika pasākumiem saistītu pakalpojumu sniegšana – Līgums, kurā ir paredzēts konkrēts izpildes datums vai laikposms – Biļešu pakalpojumu sniegšana – Starpnieks, kas rikojas tā vārdā, bet brīvā laika pasākuma organizatora uzdevumā – Ar atteikuma tiesību izmantošanu saistīts risks

Lietā C-96/21

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Amtsgericht Bremen* (Brēmenes pirmās instances tiesa, Vācija) iesniedza ar 2021. gada 8. janvāra lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2021. gada 16. februārī, tiesvedībā

DM

pret

CTS Eventim AG & Co. KGaA,

TIESA (astotā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs N. Jēskinens [*N. Jääskinen*], tiesneši M. Safjans [*M. Safjan*] (referents) un N. Pisarra [*N. Piçarra*],

ģenerāladvokāte: L. Medina,

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *CTS Eventim AG & Co. KGaA* vārdā – *M. Schlingmann* un *M. Gerecke, Rechtsanwälte*,
- Somijas valdības vārdā – *H. Leppo* un *A. Laine*, kā arī *S. Hartikainen*, pārstāvji,
- Eiropas Komisijas vārdā – *B.-R. Killmann* un *I. Rubene*, pārstāvji,

* Tiesvedības valoda – vācu.

nemot vērā pēc ģenerālvokātes uzklaušanās pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/83/ES (2011. gada 25. oktobris) par patērētāju tiesībām un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK un atceļ Padomes Direktīvu 85/577/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EK (OV 2011, L 304, 64. lpp.), 16. panta l) punktu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp DM un *CTS Eventim AG & Co. KGaA* (turpmāk tekstā – “*CTS Eventim*”), biļešu pakalpojumu sniedzēju, par atteikuma tiesību esamību saistībā ar līgumu par ieejas biļešu iegādi koncertam.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Direktīvas 2011/83 4. un 49. apsvērumi ir formulēti šādi:

“(4) Saskaņā ar [LESD] 26. panta 2. punktu iekšējais tirgus aptver telpu bez iekšējām robežām, kurā ir nodrošināta preču un pakalpojumu brīva aprīte un brīvība veikt uzņēmējdarbību. Ir jāsaskaņo konkrēti patērētāju distances un ārpus uzņēmuma telpām noslēgto līgumu aspekti, lai patērētājiem izveidotu reālu iekšējo tirgu, atrodot pareizo samēru starp augstu patērētāju aizsardzības līmeni un uzņēmumu konkurētspēju, vienlaikus nodrošinot subsidiaritātes principa ievērošanu.

[..]

(49) Distances līgumiem un ārpus uzņēmuma telpām noslēgtiem līgumiem vajadzētu būt dažiem izņēmumiem attiecībā uz atteikuma tiesībām. [..] Atteikuma tiesību piešķiršana patērētājam varētu būt neatbilstīga arī dažu tādu pakalpojumu gadījumā, kur līguma noslēgšana ir saistīta ar to, ka tirgotājs rezervē resursus, kurus gadījumā, ja īsteno atteikuma tiesības, viņam var būt grūti realizēt. Tas būtu, piemēram, gadījumā, kad tiek veikta rezervācija viesnīcās vai attiecībā uz brīvdienu mājām, kultūras vai sporta pasākumiem.”
- 4 Direktīvas 2011/83 1. pantā “Priekšmets” ir noteikts:

“Šīs direktīvas mērķis ir, panākot augstu patērētāju aizsardzības līmeni, veicināt iekšējā tirgus sekmīgu darbību, tuvinot konkrētus aspektus dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos, kas attiecas uz līgumiem, kuri noslēgti starp patērētājiem un tirgotājiem.”

5 Šīs direktīvas 2. pantā “Definīcijas” ir paredzēts:

“Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

[..]

2) “tirgotājs” ir jebkura fiziska vai jebkura privāta vai publiska juridiska persona, kura, tostarp ar jebkuras citas personas, kas darbojas šīs personas vārdā vai uzdevumā, starpniecību, saistībā ar līgumiem, uz kuriem attiecas šī direktīva, darbojas nolūkos, kas ir saistīti ar tās komercdarbību, uzņēmējdarbību, amatniecisko darbību vai profesiju;

3) “preces” ir jebkuri materiāli, pārvietojami priekšmeti, izņemot priekšmetus, ko pārdod izpildes procesā vai citādi saskaņā ar tiesību aktu prasībām. Ūdeni, gāzi un elektrību uzskata par precēm šīs direktīvas izpratnē, ja tie tiek laisti pārdošanā ierobežotā tilpumā vai noteiktā daudzumā;

[..]

5) “pārdošanas līgums” ir jebkurš līgums, saskaņā ar kuru tirgotājs nodod vai apņemas nodot preču īpašumtiesības patērētājam un patērētājs maksā vai apņemas maksāt to cenu, tostarp jebkurš līgums, kura priekšmets ir gan preces, gan pakalpojumi;

6) “pakalpojumu līgums” ir jebkurš līgums, izņemot pārdošanas līgumu, saskaņā ar kuru tirgotājs sniedz vai apņemas sniegt pakalpojumu patērētājam un patērētājs maksā vai apņemas maksāt tā cenu;

7) “distances līgums” ir jebkurš pārdošanas vai pakalpojumu līgums, kas noslēgts starp tirgotāju un patērētāju saskaņā ar organizētu distances pārdošanas vai pakalpojumu sniegšanas shēmu, tirgotājam un patērētājam vienlaikus fiziski neatrodoties vienā vietā, un šā līguma noslēgšanai tiek ekskluzīvi izmantots viens vai vairāki distances saziņas līdzekļi līdz līguma noslēgšanas brīdim un pašā līguma noslēgšanas brīdī;

[..].”

6 Saskaņā ar minētās direktīvas 6. pantu “Informēšanas prasības distances līgumiem un ārpus uzņēmuma telpām noslēgtiem līgumiem”:

“1. Pirms patērētājs ir uzņēmies ārpus uzņēmuma telpām noslēgta līguma vai distances līguma, vai arī jebkāda tamlīdzīga piedāvājuma saistības, tirgotājs skaidrā un saprotamā veidā patērētājam sniedz šādu informāciju:

[..]

c) fiziskā adrese, kurā tirgotājs ir reģistrēts, kā arī tirgotāja tālruņa numurs, faksa numurs un elektroniskā pasta adrese, ja tāda ir, lai patērētājs varētu ātri kontaktēties ar tirgotāju un efektīvi sazināties ar viņu, un attiecīgā gadījumā tā tirgotāja fiziskā adrese un identitāte, kura uzdevumā viņš rīkojas;

d) tirgotāja uzņēmējdarbības vietas fiziskā adrese, ja tā atšķiras no adreses, kas norādīta saskaņā ar c) apakšpunktu, un attiecīgā gadījumā tā tirgotāja fiziskā adrese, kura uzdevumā viņš rīkojas, uz kuru patērētājs var adresēt sūdzības;

[..].”

- 7 Šīs pašas direktīvas 9. panta “Atteikuma tiesības” 1. punktā ir minēts:

“Izņemot, ja piemēro 16. pantā minētos izņēmumus, patērētājs 14 dienu laikā var atteikties no distances līguma vai ārpus uzņēmuma telpām noslēgta līguma, nesniedzot nekādu pamatojumu [..].”

- 8 Direktīvas 2011/83 12. panta “Atteikuma sekas” a) punkts ir formulēts šādi:

“Izmantojot atteikuma tiesības, tiek izbeigtas pušu saistības:

a) izpildīt distances līgumu vai ārpus uzņēmuma telpām noslēgtu līgumu [..].”

- 9 Šīs direktīvas 16. pantā “Izņēmumi no atteikuma tiesībām” ir noteikts:

“Attiecībā uz distances līgumiem un ārpus uzņēmuma telpām noslēgtiem līgumiem 9. līdz 15. pantā izklāstītās atteikuma tiesības dalībvalstis nepiemēro:

[..]

l) tādu dzīvojamo telpu nodrošināšanai, kas nav paredzētas apdzīvošanai, preču pārvadāšanai, auto īres pakalpojumiem, sabiedriskajai ēdināšanai un pakalpojumiem saistībā ar brīvā laika pasākumiem, ja līgumā paredzēts konkrēts izpildes datums vai termiņš;

[..].”

Vācijas tiesības

- 10 *Bürgerliches Gesetzbuch* (Civillkodekss) 312.g pantā “Atteikuma tiesības” ir paredzēts:

“(1) Patērētājam attiecībā uz ārpus uzņēmuma telpām noslēgtiem līgumiem un distances līgumiem ir atteikuma tiesības saskaņā ar 355. pantu.

(2) Ja vien puses nav vienojušās citādi, atteikuma tiesības nepastāv attiecībā uz šādiem līgumiem:

[..]

9. līgumi par pakalpojumu sniegšanu saistībā ar dzīvojamo telpu nodrošināšanu, kas nav paredzētas apdzīvošanai, ar preču pārvadāšanu, auto īres pakalpojumiem, ēdienu un dzērienu piegādi, kā arī citiem pakalpojumiem saistībā ar brīvā laika pasākumiem, ja līgumā ir paredzēts konkrēts izpildes datums vai termiņš;

[..].”

- 11 Saskaņā ar šī kodeksa 355. pantu “Atteikuma tiesības ar patērētājiem noslēgtos līgumos”:

“(1) Ja patērētājam ar likumu ir nodrošinātas atteikuma tiesības, tad patērētājam un tirgotājam vairs nav saistoši gribas izteikumi par līguma noslēgšanu, ja patērētājs noteiktajā laikposmā atsakās no sava gribas izteikuma.

[..]”

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

- 12 2019. gada 12. novembrī DM kā patērētājs ar *CTS Eventim*, biļešu pakalpojumu sniedzēja, pārvaldītas rezervācijas platformas starpniecību pasūtīja ieejas biļetes trešās personas organizētam koncertam.
- 13 Šis koncerts, kuram vajadzēja notikt 2020. gada 24. martā Braunšveigā, tika atcelts Vācijas iestāžu pieņemto administratīvo ierobežojumu dēļ saistībā ar Covid-19 pandēmiju. Kā izriet no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu, ir iespējams, ka šis koncerts ir ticis pārcelts uz vēlāku datumu.
- 14 2020. gada 19. aprīlī DM lūdza *CTS Eventim* atlīdzināt ieejas biļešu pirkuma cenu, kā arī papildu izdevumus, proti, kopējo summu 207,90 EUR apmērā. Iesniedzējtiesa norāda, ka, šādi rīkodamies, DM ir netieši paziņojis, ka atsakās no līguma, kuru viņš ir noslēdzis ar *CTS Eventim*.
- 15 Tālāk, saskaņā ar Vācijas tiesisko regulējumu par brīvā laika pavadīšanas pasākumu atcelšanu saistībā ar Covid-19 pandēmiju *CTS Eventim*, rīkodamās koncerta rīkotāja vārdā, DM nosūtīja šī organizatora izdotu kuponu 199,00 EUR apmērā, kas atbilda iegādāto biļešu cenai.
- 16 DM iesniedzējtiesā pieprasa *CTS Eventim* atlīdzināt ieejas biļešu cenu, kā arī papildu izdevumus.
- 17 Aicināta lemt par DM atteikuma spēkā esamību, iesniedzējtiesa uzskata, ka Direktīvas 2011/83 16. panta l) punktā ietvertais izņēmums no atteikuma tiesībām pamatlietā nav piemērojams. Tā uzskata, ka šis izņēmums būtu jāattiecina tikai uz pakalpojuma, kurš saistīts ar brīvā laika pavadīšanas pasākumu, tiešo sniedzēju, proti, šajā gadījumā – uz koncerta organizētāju, nevis biļešu pakalpojumu sniedzēju, kura darbība ir tik vien kā tiesību iekļūt koncertā nodošana. Tā piebilst, ka pēc atteikuma, kas noticis vairākus mēnešus pirms šī pasākuma paredzētā norises datuma, tirgotājam ir iespēja atbrīvojušos kapacitāti likt lietā citā veidā, pārdodot attiecīgās biļetes citām personām.
- 18 Šajos apstākļos *Amtsgericht Bremen* (Brēmenes pirmās instances tiesa, Vācija) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai Direktīvas [2011/83] 16. panta l) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka patērētāju atteikuma tiesību nepiemērošanai ir pietiekami, ja tirgotājs patērētājam pakalpojumu saistībā ar brīvā laika pasākumiem nesniedz tieši, bet gan pārdod patērētājam tiesības piekļūt šādam pakalpojumam?”

Par prejudiciālo jautājumu

- 19 Vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru ar LESD 267. pantu iedibinātajā sadarbības starp valstu tiesām un Tiesu procedūrā pēdējai minētajai ir jāsniedz valsts tiesai lietderīga atbilde, kas atļautu izlemt tās izskatīšanā esošo lietu. Šajā nolūkā Tiesai vajadzības gadījumā ir jāpārformulē tai iesniegtie jautājumi (spriedums, 2021. gada 26. oktobris, *PL Holdings*, C-109/20, EU:C:2021:875, 34. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 20 Turklāt Tiesas kompetencē ir sniegt iesniedzējtiesai norādes, kas izriet no pamatlietas materiāliem, kā arī no tai iesniegtajiem rakstveida apsvērumiem un kas var ļaut iesniedzējtiesai pieņemt nolēmumu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 24. februāris, *Grünwald*, C-559/13, EU:C:2015:109, 32. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 21 Šajā gadījumā ir jānorāda, pirmkārt, tā kā *CTS Eventim* darbība aprobežojas ar tiesību nodošanu pieklūt trešās personas organizētam brīvā laika pasākumam, iesniedzējtiesa uzskata, ka šī sabiedrība patērētājam tieši nesniedz ar šo pasākumu saistītu pakalpojumu, jo tikai koncerta organizators ir tiešs šāda pakalpojuma sniedzējs.
- 22 Lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu nav precīzas informācijas par to, kādā veidā *CTS Eventim* veic savu darbību, it īpaši attiecībā uz tā līguma noteikumiem, kas reglamentē attiecības starp *CTS Eventim* un tā koncerta organizatoru, par kura atcelšanu ir runa pamatlietā. Tomēr no Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem, it īpaši no *CTS Eventim* iesniegtajiem rakstveida apsvērumiem, izriet, ka šīm pusēm ir līgumattiecības, saskaņā ar kurām *CTS Eventim* pārdod biļetes savā vārdā, taču organizatora uzdevumā.
- 23 Otrkārt, no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka pamatlietā aplūkotais līgums ir “distances līgums” Direktīvas 2011/83 2. panta 7. punkta izpratnē, jo tas ir noslēgts starp DM kā patērētāju un *CTS Eventim* kā tirgotāju šīs direktīvas 2. panta 2. punkta izpratnē. Faktiski šis pēdējais minētais jēdziens nozīmē ne tikai fizisku vai juridisku personu, kas – attiecībā uz līgumiem, kuriem piemērojama minētā direktīva, – rīkojas nolūkā, kas saistīts ar tās komercdarbību, uzņēmējdarbību, amatniecisko vai profesionālo darbību, bet arī fizisku vai juridisku personu, kura rīkojas kā starpnieks šā tirgotāja vārdā vai uzdevumā (spriedums, 2022. gada 24. februāris, *Tiketa*, C-536/20, EU:C:2022:112, 31. punkts).
- 24 Lai sniegtu iesniedzējtiesai lietderīgu atbildi, prejudiciālais jautājums tātad ir jāsaprot tā, ka ar to būtībā tiek vaicāts, vai Direktīvas 2011/83 16. panta l) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka uz šajā tiesību normā paredzēto izņēmumu no atteikuma tiesībām var atsaukties attiecībā pret patērētāju, kurš ar starpnieku, kas rīkojas savā vārdā, bet brīvā laika pasākumu organizatora uzdevumā, ir noslēdzis distances līgumu par piekļuves tiesību šim pasākumam iegūšanu.
- 25 Direktīvas 2011/83 9.–15. pantā patērētājam ir piešķirtas atteikuma tiesības it īpaši pēc distances līguma noslēgšanas šīs direktīvas 2. panta 7. punkta izpratnē, kā arī ir paredzēti šo tiesību izmantošanas nosacījumi un kārtība.
- 26 Tādējādi saskaņā ar Direktīvas 2011/83 9. panta 1. punktu patērētājam principā ir 14 dienu laiks, lai atteiktos no distances līguma, un atteikuma tiesību izmantošanas rezultātā saskaņā ar šīs direktīvas 12. panta a) punktu puses tiek atbrīvotas no pienākuma izpildīt minēto līgumu.
- 27 Tomēr minētās direktīvas 16. pantā ir paredzēti izņēmumi no šīm atteikuma tiesībām, tostarp šī panta l) punktā paredzētajā gadījumā, kad tiek sniegti pakalpojumi, kas saistīti ar brīvā laika pasākumiem, ja līgumā ir paredzēts konkrēts izpildes datums vai laikposms.
- 28 Šajā ziņā vispirms ir jāprecizē, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, tā kā Savienības tiesību normā nav atsauces uz dalībvalstu tiesībām, lai noteiktu tās jēgu un piemērojamību, tā visā Savienībā ir jāinterpretē autonomi un vienveidīgi, ņemot vērā ne tikai tās formulējumu, bet arī šīs tiesību normu kontekstu un attiecīgā tiesiskā regulējuma mērķi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2020. gada 21. oktobris, *Möbel Kraft*, C-529/19, EU:C:2020:846, 21. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 29 No tā izriet, ka juridiskajai būtībai, kas valsts tiesībās ir piešķirta patērētājam sniegtajiem tirgotāja pakalpojumiem, noteikti nav nekādas nozīmes Direktīvas 2011/83 16. panta l) punkta interpretācijā.
- 30 Pirmkārt, attiecībā uz jautājumu, vai starpnieka, kas rīkojas šīs brīvā laika pasākuma organizatora vārdā, tiesību piekļūt šai darbībai nodošana patērētājam ir ar to saistītu pakalpojumu sniegšana Direktīvas 2011/83 16. panta l) punkta izpratnē, ir jāpārbauda, pirmām kārtām, vai uz šādām līgumattiecībām starp starpnieku un patērētāju var attiekties jēdziens “pakalpojumu līgums”, kas ir definēts šīs direktīvas 2. panta 6. punktā.
- 31 No Tiesas judikatūras izriet, ka šis jēdziens ir definēts plaši – kā tāds, kas attiecas uz visiem līgumiem, izņemot pirkuma līgumu Direktīvas 2011/83 2. panta 5. punkta izpratnē, saskaņā ar kuriem tirgotājs sniedz vai apņemas sniegt pakalpojumu patērētājam un patērētājs maksā vai apņemas par to samaksāt atlīdzību (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2020. gada 14. maijs, NK (Privātmājas projektēšana), C-208/19, EU:C:2020:382, 62. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 32 Saskaņā ar Direktīvas 2011/83 2. panta 5. punktu jēdziens “pārdošanas līgums” ir definēts kā jebkurš līgums, saskaņā ar kuru tirgotājs nodod vai apņemas nodot preču īpašumtiesības patērētājam un patērētājs maksā vai apņemas maksāt to cenu, tostarp jebkurš līgums, kura priekšmets ir gan preces, gan pakalpojumi. Turklāt jēdziens “preces” šīs direktīvas 2. panta 3. punktā ir definēts kā jebkuri materiāli, pārvietojami priekšmeti, izņemot priekšmetus, ko pārdod izpildes procesā vai citādi saskaņā ar tiesību aktu prasībām.
- 33 Šajā gadījumā no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka līgumiskās attiecības starp DM un *CTS Eventim* saskaņā ar pēdējās minētās galveno pienākumu ir piekļuves tiesību uz brīvā laika pasākumu nodošana, kas ir fiksēta uz pamatlietā aplūkotajām biļetēm.
- 34 Līdz ar to ir jāsecina, ka tādas līgumiskās attiecības, kas būtībā attiecas uz tiesību, nevis preču nodošanu, automātiski ietilpst jēdzienā “pakalpojumu līgums” Direktīvas 2011/83 2. panta 6. punkta izpratnē. Tādējādi tā izpilde no tirgotāja puses ir pakalpojumu sniegšana šīs direktīvas 16. panta l) punkta izpratnē.
- 35 Šajā sakarā ir jāprecizē – tas, ka tiesības vai atļaujas tiek konstatētas dokumentos, kas kā tādi var būt pirkuma priekšmets, nav pietiekami, lai uz tām attiektos Līguma noteikumi par preču brīvu apriti, nevis noteikumi par pakalpojumu sniegšanas brīvību (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1999. gada 21. oktobris, *Jägerskiöld*, C-97/98, EU:C:1999:515, 35. un 36. punkts).
- 36 Otrām kārtām, ir jāpārbauda, vai tiesību piekļūt brīvā laika pasākumam nodošana, ko veic starpnieks, kurš rīkojas šī pasākuma organizatora uzdevumā, var tikt uzskatīta par pakalpojumu, kas ar to ir saistīts Direktīvas 2011/83 16. panta l) punkta izpratnē.
- 37 Šajā ziņā no Tiesas judikatūras izriet, ka dažādas šajā tiesību normā uzskaitītās pakalpojumu kategorijas atbilst nozaru izņēmumiem, kas vispārīgā veidā attiecas uz pakalpojumiem, kuri ir sniegti attiecīgajās nozarēs, izņemot tos, kuru izpilde nav notikusi konkrētā datumā vai laikposmā (pēc analogijas skat. spriedumu, 2005. gada 10. marts, *EasyCar*, C-336/03, EU:C:2005:150, 22. un 24. punkts).

- 38 Tā kā Direktīvas 2011/83 16. panta l) punkts tādējādi principā attiecas uz visiem pakalpojumiem, kas tiek sniegti brīvā laika jomā, no vārda “saistīts” lietojuma izriet, ka šajā tiesību normā paredzētais izņēmums neattiecas tikai uz pakalpojumiem, kuru tiešais mērķis ir rīkot brīvā laika pasākumus.
- 39 Līdz ar to ir jākonstatē, ka tiesību pieklūt brīvā laika pasākumam nodošana kā tāda ir ar šo pasākumu saistīts pakalpojums Direktīvas 2011/83 16. panta l) punkta izpratnē.
- 40 Savukārt no šīs tiesību normas formulējuma neizriet, kādā mērā šādu pakalpojumu, lai arī uz to attiecas minētā tiesību norma, var sniegt cita persona, nevis pats brīvā laika pasākuma organizētājs.
- 41 Šajā ziņā, runājot par Direktīvas 2011/83 16. panta l) punkta kontekstu, ir jānorāda, ka saskaņā ar tās 6. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktu ikvienam tirgotājam, pirms patērētājam ir kļuvis saistošs distances līgums vai ārpus uzņēmuma telpām noslēgts līgums vai tāda paša veida piedāvājums, vajadzības gadījumā ir jāpaziņo viņam tostarp tā tirgotāja identitāte, kura uzdevumā viņš rīkojas.
- 42 Tādējādi Direktīvā 2011/83 ir skaidri paredzēta iespēja, ka līgumu, kas ietilpst tās piemērošanas jomā, tirgotājs var noslēgt, pildot līgumiskās attiecības, saskaņā ar kurām viņš rīkojas cita tirgotāja uzdevumā.
- 43 No tā izriet, ka apstākļi, ka pakalpojumu sniedz nevis pats brīvā laika pasākuma organizētājs, bet starpnieks, kas rīkojas pirmā minētā uzdevumā, neliedz uzskatīt, ka šāds pakalpojums ir saistīts ar minēto pasākumu.
- 44 Turklāt attiecībā uz Direktīvas 2011/83 16. panta l) punktā izvirzīto mērķi ir jānorāda, kā izriet no šīs direktīvas 49. apsvēruma, ka minētais mērķis ir aizsargāt tirgotāju pret risku, kas saistīts ar noteiktas kapacitātes rezervēšanu, kuru tam varētu būt grūtības piedāvāt atteikuma tiesību izmantošanas gadījumā, it īpaši attiecībā uz kultūras vai sporta pasākumiem.
- 45 Tāpat no Tiesas judikatūras izriet, ka Direktīvas 2011/83 16. panta l) punkta mērķis tostarp ir aizsargāt noteiktu pakalpojumu sniedzēju intereses, lai tiem nerastos nesamērīgi nelabvēlīgi apstākļi gadījumā, ja iepriekš rezervēts pakalpojums tiek atcelts bez maksas vai bez iemesla, patērētājam atceļot līgumu īsi pirms dienas, kad šis pakalpojums bija jāsniedz (pēc analogijas skat. spriedumu, 2005. gada 10. marts, *EasyCar*, C-336/03, EU:C:2005:150, 28. punkts).
- 46 No diviem iepriekšējiem punktiem izriet, ka šajā tiesību normā paredzēto izņēmumu no atteikuma tiesībām var piemērot tikai pakalpojumiem, kuri sniegti, izpildot līgumsaistības pret patērētāju, un kuru izbeigšana ar atteikumu saskaņā ar Direktīvas 2011/83 12. panta a) punktu attiecīgā pasākuma organizatoram radītu risku, kas saistīts ar šādi atbrīvojušās kapacitātes rezervāciju.
- 47 Līdz ar to tikai tad, ja šis risks gulstas uz attiecīgā pasākuma organizatoru, starpnieka veikta tiesību uz piekļuvi šim pasākumam nodošana var būt ar šo pasākumu saistīts pakalpojums Direktīvas 2011/83 16. panta l) punkta izpratnē.

- 48 Šajā ziņā nav nozīmes tam, vai datumā, kurā patērētājs izmanto savas atteikuma tiesības, tirgotājs vajadzības gadījumā varētu piedāvāt citur savu kapacitāti, kas būtu atbrīvojusies šo tiesību izmantošanas dēļ, it īpaši pārdodot attiecīgās biļetes citiem klientiem. Proti, Direktīvas 2011/83 16. panta l) punkta piemērošana nevar būt atkarīga no šāda katras lietas apstākļu vērtējuma.
- 49 Šajā gadījumā no Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem izriet, ka saskaņā ar līguma noteikumiem, kas saista *CTS Eventim* ar koncerta organizatoru, par kura atcelšanu ir runa pamatlietā, šim organizatoram ir jāatbrīvo *CTS Eventim* no jebkādas atbildības gadījumā, ja tiek prasīts atmaksāt pircēja iesniegtas biļetes cenu. Tādējādi pamatlietā aplūkotā līguma atcelšanas gadījumā pēc DM atteikuma koncerta organizatoram būtu jāatmaksā DM no *CTS Eventim* iegādāto biļešu pirkuma cena.
- 50 Šādos apstākļos ir jākonstatē, ka, neskarot pārbaudes, kas jāveic iesniedzējtiesai, *CTS Eventim* veiktā tiesību piekļūt koncerta, par kura atcelšanu ir runa pamatlietā, nodošana DM ir pakalpojums, kas ir saistīts ar brīvā laika pasākumu Direktīvas 2011/83 16. panta l) punkta izpratnē.
- 51 Otrkārt, attiecībā uz jautājumu par to, vai tāds līgums kā pamatlietā aplūkotais ir jāuzskata par līgumu, kurā ir paredzēts konkrēts izpildes datums vai laikposms, ir jākonstatē, ka savā būtībā līgums par tiesību piekļūt brīvā laika pasākumam nodošanu noteikti ir jāizpilda laikposmā no tiesību nodošanas datuma līdz brīdim, kad būtu jānotiek pasākumam, kuram šīs tiesības rada piekļuvi.
- 52 Šajā ziņā nav nozīmes tam, vai piekļuves tiesības nodod pats pasākuma organizētājs vai starpnieks.
- 53 Līdz ar to ir jāuzskata, ka līgums par tiesību piekļūt brīvā laika pasākumam nodošanu, ko noslēdzis starpnieks, kurš rīkojas savā vārdā, bet šī pasākuma organizatora uzdevumā, ir uzskatāms par tādu, kurā ir paredzēts konkrēts izpildes datums vai laikposms, ja ir paredzēts, ka šim pasākuma ir jānotiek konkrētā datumā vai laikposmā.
- 54 Kā izriet no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu, tā tas ir pamatlietā, jo koncerts, attiecībā uz kuru *CTS Eventim* nodotās tiesības DM rada piekļuvi, ir paredzēts konkrētā datumā.
- 55 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2011/83 16. panta l) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā tiesību normā paredzētais izņēmums no atteikuma tiesībām ir attiecināms uz patērētāju, kurš ar starpnieku, kas savukārt rīkojas savā vārdā, bet brīvā laika pasākuma organizatora uzdevumā, noslēdz distances līgumu par tiesību iegūšanu piekļūt šim pasākumam, ja, pirmkārt, saskaņā ar šīs direktīvas 12. panta a) punktu atkāpšanās ceļā zudušās saistības izpildīt šo līgumu no patērētāja puses radītu attiecīgā pasākuma organizatoram risku, kas saistīts ar šādi atbrīvotās kapacitātes rezervēšanu, un, otrkārt, ja brīvā laika pasākums, kuram šīs tiesības rada piekļuvi, ir paredzēts kā tāds, kam ir jānorisinās konkrētā datumā vai laikposmā.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 56 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (astotā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/83/ES (2011. gada 25. oktobris) par patērētāju tiesībām un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK un atceļ Padomes Direktīvu 85/577/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EK, 16. panta l) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā tiesību normā paredzētais izņēmums no atteikuma tiesībām ir attiecināms uz patērētāju, kurš ar starpnieku, kas savukārt rīkojas savā vārdā, bet brīvā laika pasākuma organizatora uzdevumā, noslēdz distances līgumu par tiesību iegūšanu piekļūt šim pasākumam, ja, pirmkārt, saskaņā ar šīs direktīvas 12. panta a) punktu atkāpšanās ceļā zudušās saistības izpildīt šo līgumu no patērētāja puses radītu attiecīgā pasākuma organizatoram risku, kas saistīts ar šādi atbrīvotās kapacitātes rezervēšanu, un, otrkārt, ja brīvā laika pasākums, kuram šīs tiesības rada piekļuvi, ir paredzēts kā tāds, kam ir jānorisinās konkrētā datumā vai laikposmā.

[Paraksti]